

Bilag B.

Ændringsforslag.

Nyt Forslag.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

Efter Forslag til § 931 indføjes:

„Til § 997.

I § 997 tilføjes som nyt 4de Stykke:

„Der fastsættes ved kongelig Anordning nærmere Regler for, fra hvilket Tidspunkt efter Dommens Afsigelse Udtaaelsen af Frihedsstraf, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring regnes for paabegyndt i de Tilfælde, hvor Domfældte efter Domsafsigelsen har været underkastet Varetægtsfængsel.“

Medens det i Straffelovens § 86 er bestemt, at det, saafremt en domfældt har været underkastet Varetægtsfængsel, der ikke kan tilskrives hans eget Forhold under Sagen, ved Dommen bliver at bestemme, at en nærmere fastsat Del af den idømte Straf eller hele denne skal anses som udstaaet, eller at et i Dommen fastsat Tidsrum kommer til Afkortning i de i Straffeloven for Hensiddens i Ungdomsfængsel, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring fastsatte Tidsrum, findes der, bortset fra Bestemmelserne i Retsplejelovens § 1003, jfr. nedenfor, ikke tilsvarende Bestemmelser, for saa vidt angaar den Tid Domfældte har været underkastet Varetægtsfængsel i Tiden mellem Dommens Afsigelse og det Tidspunkt, da Fuldbyrdelse, efter at Paatalemyndigheden har meddelt Fuldbyrdelsesordre, iværksættes.

I Henhold hertil har Justitsministeriet ikke anset sig for berettiget til at træffe Bestemmelse om Medregning i Afsoningstiden af nogen Del af Tidsrummet mellem Dommens Afsigelse og Fuldbyrdelsens Iværksættelse, dog at der herfra er gjort Undtagelse i Tilfælde, hvor Paatalemyndighedens Fuldbyrdelsesordre eller den faktiske Hensættelse til Afsoning er forsinket paa Grund af Fejlekspeditioner og lignende, eller hvor Behandlingen af Benaadningsandragender paa Grund af særlige Forhold, saaledes som det har været Tilfældet i Øjeblikket, har taget særlig lang Tid. Naar Varetægtsfængslingen efter Domsafsigelsen er blevet forlænget af saadanne Grunde, har Ministeriet anset sig for beføjet til at betragte Afsoningen for paabegyndt paa et noget tidligere Tidspunkt end Tidspunktet for Fuldbyrdelsens Iværksættelse.

Den af Ministeriet fulgte Praksis har imidlertid ikke i alle Tilfælde kunnet give en tilfredsstillende Løsning paa det heromhandlede Omraade, idet der ogsaa, hvor der ikke foreligger nogen Fejlekspedition eller andre Forhold af forannævnte Art, kan foreligge Forhold, der bevirker, at Domfældte hendsidder længe i Varetægtsfængsel, uden at der er nogen Mulighed for at medregne nogen Del af denne Tid i Afsoningstiden. Som Eksempel herpaa kan nævnes, at Paatalemyndigheden i Tilfælde, hvor Domfældte ikke ønsker at anke, ex tuto paaanker Dommen, og at der, forinden der tages Stilling til, om Anken skal opretholdes, hengaar længere Tid til Forelæggelse for overordnet Instans og Indhentning af Erklæringer fra andre Myndigheder, og Anken derefter frafalder. I saadanne Tilfælde kan Domfældte alene faa Afkortning for det udstaaede Varetægtsfængsel ved Benaadning, hvilket er upraktisk paa Grund af